

Toegang

door: -

“...onze Here Jezus Christus, door wie wij ook de toegang hebben...toegang tot de Vader... in Christus Jezus, onze Here... in wie wij de vrijmoedigheid en de toegang met vertrouwen hebben door het geloof in Hem”

Romeinen 5:1,2; Efeze 2:18; 3:12

Geven we ons er wel genoeg rekenschap van, wat het is, toegang te hebben tot de gunst van God de Almachtige? Toegang tot Hem, toegang tot de Vader, die ons het recht gegeven heeft Zijn kinderen te worden? Wij waren gevallen schepselen. Wij waren weggejaagd van voor het aangezicht van God in Eden en wij kunnen nu door genade ontvangen worden door dezelfde God. Dat oneindig groot voorrecht is gegeven aan de kinderen van God. Dat wil zeggen, aan hen, die gerechtvaardigd zijn in Gods oog, vrede met Hem hebben, omdat zij geloven in de naam van de Zoon van God

Voor mensen is het een onderneming vol van moeilijkheden om ontvangen te worden door een staatshoofd. Men moet audiëntie aanvragen en erkend geldige redenen hebben om toegelaten te worden, om de een of andere zaak onder de ogen van een soeverein staatshoofd te mogen brengen. Of men moet zelf een heel belangrijk persoon zijn en dan nog kan het dagen en weken duren.

Als het er om gaat toegang te krijgen bij God, zou de onderneming onmogelijk kunnen lijken en dat is zo waar, dat miljoenen mensen zich niet rechtstreeks tot God durven wenden. Ze geven dan aan dit te doen door de tussenkomst van heiligen of de een of andere geestelijke. Toch zegt de Schrift: *“in Wie wij de vrijmoedigheid en de toegang met vertrouwen hebben door het geloof in Hem”* (Ef. 3:12). Dat is geen vrijmoedigheid die voortkomt uit menselijke brutaalheid. Het is ook geen vertrouwen in onszelf, maar vrijmoedigheid en toegang in Hem en door Hem. Merk op, dat in de drie hierboven genoemde teksten de Heer Jezus Christus ons de toegang verschaft. Deze toegang is door één Geest, omdat onder de wet de jood alleen tot God kon naderen door de tussenkomst van de Hogepriester en niet zonder bloed. Maar nu verenigt de Heilige Geest, jood en heiden op een zelfde terrein in de gemeenschappelijke relatie van kinderen, die toegang hebben tot de Vader.

Dan is het door het geloof, zoals Hebreëën 10 spreekt, over de toegang, die voor ons geopend is door de voorhang heen. *“Daar wij dus, broeders, vrijmoedigheid hebben om in te gaan... ..laten wij naderen... ..in volle zekerheid van het geloof”*. Wij

zien de Heer door het geloof, wij *“zien op Jezus”*, en het is het onmetelijke voorrecht van de gelovige gedurende zijn pelgrimstocht op aarde, te weten dat hij spoedig ingevoerd zal worden in het vaderhuis, in de hemel. Hij zal daar met zijn eigen ogen zien, de volle werkelijkheid, de Persoon zelf, zijn geliefde Heer.

In afwachting daarvan kunnen wij genieten van dit voorrecht door het geloof en is het geloof voor onze harten geen werkelijkheid? Maar onze tekst spreekt ons van *“toegang tot deze genade waarin wij staan”* en over *“toegang tot de Vader”*. Als wij genade in Zijn oog gevonden hebben, zijn wij aangenaam in Zijn tegenwoordigheid. *“Begenadigd in de Geliefde”* (Ef 1:6) kunnen wij voor Hem staan, omdat Jezus Christus de Rechtvaardige bij de Vader is. Hij die een verzoening is voor onze zonden! Een mooi voorbeeld van de gunst en de toegang wordt ons getoond in Ester 5. De bruid met haar koninklijk kleed gaat staan in de binnenste hof van het huis van de koning. Zodra de koning haar ziet, vindt zij genade in zijn ogen en hij reikt haar de scepter toe. *“Wat hebt gij, koningin Ester, en wat is uw wens?”* Wat een toegang opent dit teken van de koninklijke soevereiniteit. Wat een gezegende vertrouwelijkheid tussen de grote koning en zijn vrouw! Laten we daarbij bedenken, dat deze geschiedenis van Ester ons een beeld geeft van wat de hervonden genade van het volk Israël zal zijn. Terwijl het deel van de Gemeente, de Bruid van het Lam, veel kostbaarder en veel vertrouwelijker is en zal zijn. Inderdaad, dit deel vinden wij in Christus, in wie wij gezegend zijn met alle geestelijke zegening in de hemelse gewesten. In Hem zijn wij uitverkoren voor de grondlegging van de wereld. In Wie wij de verlossing hebben door zijn bloed. In Wie wij ook erfgenamen zijn geworden. Wij die vooraf in Christus hebben gehoopt, wij hebben tot al deze dingen toegang:

- Toegang tot de Vader.
- Toegang tot ontelbare voorrechten en zegeningen, die voortkomen uit Zijn tegenwoordigheid.

Wij vinden dat alles in Jezus, die zelf bij de Vader is en door Jezus, die deze wonderen heeft bewerkt door Zijn lijden, door Zijn dood, door Zijn opstanding, door Zijn leven en door Zijn liefde!

Jezus Christus heeft ons dus toegang gegeven tot de gunst van God en tot de Vader. Dat zijn twee verschillende dingen. Hebreeën 10 maakt ons dat heel duidelijk. Hij zegt: *“Daar wij dus, broeders, vrijmoedigheid hebben om in te gaan in het heiligdom”* en Paulus voegt er aan toe als gevolg van deze vrijmoedigheid: *“laten wij naderen”*. De gunst van God, de volle aanneming door Hem van het kruiswerk en bijgevolg de volle aanneming van elke verlost van Christus, veroorlooft ons in de tegenwoordigheid van God te staan, zoals Christus zelf. Niet alleen maar zonder vrees voor een verdiende straf, die ons nooit meer kan treffen, maar ook als aangenaam gemaakt in de Geliefde. Dat is een volle vrijheid. En eenmaal binnengetrede “in het heiligdom”, kunnen wij tot de Vader naderen, onze Vader, door Jezus Christus. Een wonderlijke vertrouwelijkheid en voorrecht, bij de Vader te zijn, zoals Jezus bij de Vader is!

Mozes, met wie God toch sprak van aangezicht tot aangezicht als met een vriend, had geen toegang tot de brandende braambos. *“Kom niet dichterbij”* zegt de Heer. En hij moest zijn schoenen uit doen. Maar sindsdien is het werk van Christus tussenbeide

gekomen. Zijn vergoten bloed heeft de weg geopend door de voorhang, die gescheurd is. Wij mogen heel dicht naderen, met de zekerheid, dat wij geen vreemdelingen of gasten zijn, maar huisgenoten van God, kinderen van één Vader, die ons in Jezus liefheeft. Laten we naderen met het gevoel van de heiligheid van Hem, die ons zo geroepen heeft, maar ook met volle vrijmoedigheid. De psalmist zei: *“ik wil liever staan aan de drempel van het huis mijns Gods”* (Ps. 84:11). Natuurlijk is dat een gezegende plaats, maar de Vader wil Zijn kinderen bij Zich hebben in het huis. Op de beste plaats en niet aan de dorpel. Wat een zegen! Laten we vrijmoedig ingaan met vertrouwen en laten we dicht bij de Vader leven. Wij verlaten Hem zo snel en wij zijn veel meer op aarde en in de wereld, dan in de gezegende plaats, waar wij toegang hebben, nietwaar? God geve, dat we dit belangrijke feit beter mogen verwerkelijken, dat we toegang hebben bij de Vader. Niet alleen om onze gebeden en smekingen voor Hem uit te spreken zoals in Hebreeën 4:16. Maar ook om bij Hem te zijn, om te genieten van Zijn gemeenschap, om iets van Hem te leren.

Oorsprong: [Le Messager Evangélique 1958-304](#)

Titel: [Accès](#)